

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/881-0/2016
A Győri Törvényszék útján: 2016 MÁJ 09.	
Kezelőiroda:	
Melléklet:	5 db

Magyarország Alkotmánybírósága
 1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
 1535 Budapest, Pf.: 773.

Győri Törvényszék	
<small>Érkezési nyitva tartás: az ügyintézéshez szükséges kifizetés után a számla/nyitvány érkezett</small>	
Erkezett:	2016 ÁPR 25.
Az ügyirat száma:	G.20.689/2015
Példány:	3
Mell:	1x3 + 6 példány for.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A **SILMO Ingatlanfejlesztési Kft.** [REDACTED]

együttesen) – jogi képviselője útján – az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdése d) pontjában nevesített, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban Abtv.) 27. §-ában konkretizált alkotmánybírói hatáskör és ugyancsak az Abtv. 27. §-ában foglalt indítványozói jogosultság alapján az alábbiak szerint előterjesztett

alkotmányjogi panaszra vonatkozó indítványt

nyújtom be:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Győri Ítéltábla Gpkf.IV.25.064.2016/3. számú másodfokú végzésének, valamint az annak alapjául szolgáló Győri Törvényszék G.20.689/2015/4. számú ügyben hozott I. számú végzésének alaptörvény ellenességét megállapítani és a döntéseket megsemmisíteni szíveskedjen.

A megsemmisíteni kért határozatok:

A Győri Ítéltábla Gpkf.IV.25.064.2016/3. számú másodfokú végzése, valamint az annak alapjául szolgáló Győri Törvényszék G.20.689/2015/4. számú ügyben hozott I. számú végzése.

Az Alaptörvényben biztosított jogok, rendelkezések megnevezése:

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) és (7) bekezdése,
 az Alaptörvény 28. Cikke.

Az alkotmányjogi panasz előterjesztésére előírt határidő megtartott, azt a SILMO Kft a Győri Ítéltábla Gpkf.IV.25.064.2016/3. számú másodfokú végzésének kézhezvételétől számított 60 napon belül nyújtja be.

Indokolás

A Bezenyei Önkormányzat 2007. október 26-án pályázatot írt ki a [REDACTED] ingatlan eladására. A bezenyei laktanya ingatlan négy különböző helyrajzi számú ingatlant foglal

magába és a területen korábban – köztudomásúan - lokátoros laktanya és egységei helyezkedtek el. 1994-ig itt a honvédségnek egy rádiótechnikai százada működött. Az Önkormányzat a területet a Honvédelmi Minisztériumtól ingyenesen kapta meg annak fejében, hogy a területen mindenképpen szükséges környezetvédelmi kármentesítési munkálatokat elvégez. Az ingatlanok átvételét követően az Önkormányzat a területet értékesíteni kívánta.

A SILMO Kft. az ingatlanok egészére pályázatot nyújtott be 2007. november 26-án, melyben a közel 40 ha területre 180 millió forint vételárat jelölt meg.

A SILMO Kft és Bezenye Önkormányzata a területre 2008. február 12-én vételi jogot alapított, majd ez alapján 2008. április 14-én a Kft. meg is szerezte a laktanya ingatlan tulajdonjogát 180.000.000.- Ft vételárért abból a szerződésben is rögzített célból, hogy azon idegenforgalmi létesítményt hozzon létre. Az Eladó tudatában volt annak, hogy a Vevő időhöz kötött idegenforgalmi célú hasznosításban volt érdekelt a vétel kapcsán, ezért is kérte az akkor eljáró ügyvéd az ütemezett telekátadást, melynek során egyből birtokba léphetett a SILMO Kft.

A vételt megelőzően, 2007. október 25. napján megbízási szerződés jött létre az Önkormányzat, mint megbízó és az [REDACTED], mint megbízott között az Észak-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség által elrendelt részletes tényfeltárás elvégzésére, valamint tényfeltárási záródokumentáció és műszaki beavatkozási terv elkészítésére. A terv 2007. október 26-án készült el, amelynek költségei az Alperes zárt pályázatának feltételei szerint Felperes felé kerültek átszámlázásra – az Önkormányzat kérése alapján.

A vételár megfizetése 2008. december 31-ig megtörtént, majd ezt követően a SILMO Kft. tulajdonjogát 2009. február 27-én jegyezték be az ingatlan-nyilvántartásba. 2009. július 21. napján a területileg illetékes Környezetvédelmi Felügyelőség is megállapította az előtte folyamatban lévő eljárásban a jogutódlást, azaz a hatósági eljárásban is az Önkormányzat helyére a Társaság lépett.

A vételt követően a társaság birtokába került [REDACTED] igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő által 2006-ban készített szakvélemény, mely megállapította, hogy a laktanya területén az egészségügyi határértéket meghaladó szénhidrogén származékokból eredő talaj-, és talajvízszennyezés áll fenn, **de ez a szennyezés az üzemanyagtöltő állomáshoz szervesen csatlakozó hordós adalékanyag tároló területére koncentrált, és kizárólag lokális jellegű. Nem terjed túl a szennyezettség az objektum határain, nem jelent veszélyt a szomszédos területekre, sem a földtani közeg, sem a felszín alatti víz minőségét nem veszélyezteti.**

A Bezenyei Önkormányzat által készítettett, de a SILMO Kft. által finanszírozott, az [REDACTED] által szakértői vélemény **soha nem került a társaság részére átadásra**, bár az eljáró ügyvéd 2008. augusztus 6. napján kelt levelében kérte a részletes tényfeltárás és műszaki beavatkozási terv teljes dokumentációjának megküldését. Jelenleg a dokumentáció kiadása tárgyában felülvizsgálati eljárás (Pfv.VII.21.586/2015/2.szám) van folyamatban,

amelynek bírósági tárgyalására 2016. augusztus 30-án kerül sor a Kúria előtt. Ezt a dokumentációt egyébként a Környezetvédelmi Hatóság sem adja ki a Társaság részére.

A Társaság az Önkormányzattal szemben a későbbiek során is próbálkozott a dokumentáció megszerzésével 2012. január 25., február 22. és 2013. szeptember 5. napján kelt leveleiben, ám azt minden alkalommal – a mai napig - sikertelenül tette. Azt tudjuk, hogy az Önkormányzat 2008. június 17-én benyújtotta a területileg illetékes környezetvédelmi felügyelőséghez ezt az [REDAKTOR] által készített tényfeltárási záródokumentációt és a műszaki beavatkozási tervet, mely szerint a műszaki beavatkozás becsült költsége 85 millió forint, a kármentesítési monitoring becsült költsége pedig 18 millió forint volt.

A Társaság 2010. március 18-án nyújtott be keresetlevelet az Önkormányzattal szemben. Módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az Önkormányzatot 180 millió forint vételár és annak törvényes kamatai megfizetésére, illetve állítsa helyre a felek között a szerződéskötés előtti eredeti állapotot a 2008. február 12-én megkötött opciós szerződés és az opció gyakorlása folytán létrejött adásvételi szerződés - elsődlegesen a Ptk. 210. § (1) és (4) bekezdése (tévedés, megtévesztés okán), másodlagosan a Ptk. 201. § (2) bekezdésére alapított (feltűnő értékaránytalanság) – érvénytelensége folytán.

A tévedés, megtévesztés témakörében az eljáró elsőfokú bíróság is leszögezte, hogy helytállóan utalt arra a SILMO Kft., hogy **a vételi szándék kialakítása szempontjából alapvető jelentőségű, hogy a vétel tárgya milyen környezeti állapotban van.** Leszögezte azt is a bíróság, hogy a SILMO Kft.-nek egy volt laktanya megvásárlásánál annak környezetvédelmi terheltségével mindenképpen számolni kellett, azonban ennek mértékében tévedett. Itt megemlítenénk, hogy **az Önkormányzat csak azt közölte, hogy olyan környezeti terhelés áll fenn, ami egy laktanyával általában együtt jár.**

Az ügy megítélése szempontjából álláspontunk szerint az is lényeges körülmény, hogy **mai ismeretei szerint valószínűnek tartja a társaság, hogy az önkormányzat birtokában lévő tanulmány lényegesen súlyosabb környezetszennyezést tárt fel, mint ahogy arra egy átlagos lokátoros laktanya esetében számítani lehetett volna.**

2015. tavaszán a SILMO Kft. megbízta a [REDAKTOR] hogy akkreditált labor igénybevételével tárja fel a laktanya tényleges környezetszennyezettségét.

Kiemeljük, hogy ezt korábban azért nem tartotta szükségesnek a Társaság, mert ismerte a laktanyák környezeti állapotát, mint maga is ingatlanbefektetésekkel foglalkozó szakkég. Tisztában volt azzal, hogy Bezenyén nem harcokszó, vagy repülő harci egység tevékenykedett, hanem kizárólag egy rádiós (lokátoros) század, amely nyilvánvalóan sokkal alacsonyabb környezeti terhelést kellett volna, hogy jelentsen a környező területre, mint a fent említett tevékenységeket végző laktanyák.

A 2015-ben kapott mérési eredmények alapján azonban összességében megállapítható volt, hogy a vizsgált bezenyei laktanya területén a talajban a határértékeket jelentősen meghaladó

értékben szénhidrogén szennyezések találhatók, amelyek a talaj felső rétegéből már leszivárogtak a mélyebben fekvő (4 és 4,5 m) rétegekbe (kapilláris zóna), és amelyek csak egy ismételt nagyobb mélységig végzett próbafúrásokkal voltak azonosíthatóak. A szénhidrogén szennyezések tipikusan 10-100-szorosan meghaladták az előírt határértéket, amelyek lényegesen magasabbak egy lokátoros laktanya elvárt szennyezettségénél. A talajban a szénhidrogén szennyeződések zömében aromás és alkil láncot tartalmazó aromás szénhidrogének, melyek rákkeltő hatása egyértelműen bizonyított. A szennyezés a talaj és talajvizek megfelelő kezelését követeli meg. A talaj esetében az elvégzett becslések alapján az érintett térrész mintegy 10.000 m³ nagyságúra tehető, amelynek kármentesítési költsége – nyilvánvalóan a választott technológia függvényében – 150–200 millió forintba tehető. A teljes kármentesítéshez még ezen felül hozzátartozik a talajvíz szennyezettségének a felszámolása, amely további jelentős költségtényező.

Az elvégzett vizsgálatok tehát olyan új eredményeket tártak fel, amelynek ismeretében – Perújító Felperes álláspontja szerint – a T. Törvényszék az adott ügyet másként bírálta volna el.

A perújítás kérdéskörében megtartott tárgyaláson a fentiekén kívül a SILMO Kft. jelezte, hogy álláspontja szerint a perújítás további érve, hogy az ingatlan jelenleg is „H” jelű, azaz kizárólag honvédelmi célra használható és hasznosítható ingatlanként nyilvántartott és a rendezési tervben ekként kezelt terület. Azaz a szerződésben meghatározott célra egyáltalán nem használható. Ezzel a ténnyel nem lehetett tisztában a szerződéskötés időpontjában a SILMO Kft., hiszen konkrét ígérettel bírt az Önkormányzattól, hogy az ingatlan idegenforgalmi célra alkalmas lesz.

Mindezen tényekre alapította a perújító SILMO Kft. a perújítási kérelmét, melyet azonban az első fokon eljáró Győri Törvényszék elutasított az alábbi indokokra hivatkozva:

1. A másodfokú ítélet 2011. október 26. napján emelkedett jogerőre, így a hat hónapos perújítási határidő ezen, 2011. október 26-i időponttól kell számolni. A perújító felperesnek ezen hat hónapos időtartam alatt kellett volna olyan tartalmú perújítási kérelmet előadnia, amely a perújító felperes által a szerződés megkötésénél elmulasztott feltárást menthetővé tudta volna tenni. A feltárást elmulasztása önhiba, és ez az önhiba perújítási eljárásban nem menthető ki.
2. A perújításban hivatkozott szakértői adatsor elbírálás esetén a perújító felperesre kedvezőbb határozatot nem eredményezhetett volna, mert nincs lehetőség olyan körülményre alapítani a szerződés megtámadását, amelyről az opció jogosultja az opciós szerződés megkötésekor nem tudott, de az opciós nyilatkozat megtételekor már igen, és ennek ellenére a szerződés létrehozása mellett döntött.
3. A honvédelmi célú besorolása az ingatlannak ezen körülményen nem változtat, mert a perújítás tárgya nem a rendelkezési jog korlátozása, hanem a szerződés megkötésekor tanúsított olyan lényeges körülmény, amely tévedést, megtévesztést a másik szerződő fél okozott vagy felismerhetett.

A Pp. 260. § (1) bekezdésére alapított perújítási kérelmet a megtámadott ítélet jogerőre emelkedésétől számított hat hónapon belül lehet előterjeszteni. **Amennyiben a perújítás okáról a fél csak később szerzett tudomást, vagy csak később jutott abba a helyzetbe, hogy perújítással élhessen, a határidőt ettől az időponttól kell számítani.** Az ítélet jogerőre emelkedésétől számított öt év elteltével perújításnak helye nincs.

A törvény a perújítási kérelem benyújtásánál egy szubjektív és egy objektív határidőt jelöl meg. **A hat hónapos szubjektív határidő – az objektív határidő öt éves időtartama alatt – a fél tudomásszerzéséhez, illetve személyes körülményeihez igazodik; elmulasztása esetén a fél igazolással élhet.**

Ahogy korábban a Társaság már kifejtette, tisztában volt azzal, hogy egy volt lokátoros laktanya területét veszi meg. Tisztában volt azzal is, hogy a laktanya talaja szennyezett. A probléma abból adódott, hogy adásvétel kapcsán az Önkormányzat finanszírozott vevővel egy környezeti vizsgálatot, amelynek eredményét Felperes nem ismerhette meg, mivel az általa finanszírozott tanulmányt az Önkormányzat jogellenesen nem adta ki számára.

A perben azt rótták Felperes terhére, mint önhibát, hogy - a finanszírozott vizsgálaton kívül - nem finanszírozott egy ugyanolyan vagy hasonló másik vizsgálatot is. Ugyanakkor a per folyamán senki nem tette fel kérdésként az Önkormányzatnak, hogy mi az oka annak, hogy a megkapott tanulmányt nem adta át a Társaságnak, vagy ha továbbra is azt állítja, hogy azt a SILMO Kft. részére megküldte, miért zárkózik el attól, hogy azt Felperes részére ismételten – igazoltan - kiadja?

A SILMO Kft. álláspontja szerint **nem volt olyan jel számára, amely arra utalt volna, hogy az ingatlan környezete jóval nagyobb kárt szenvedett, mint ahogy az egy lokátoros laktanyától az elvárható lenne.**

A SILMO Kft. úgy vélte nem jogszerű, ha a magatartását – amely a szokásos, elvárható magatartást tükrözte az adott helyzetben – önhibának minősíti a T. Bíróság, ugyanakkor az Önkormányzat, mint Eladó azon magatartását - amely megfosztotta Öt, mint Vevőt attól a lehetőségtől, hogy a tanulmányt, így ezáltal az általa vásárolt ingatlan tulajdonságait, megismerje - jogszerűnek és törvénykövetőnek.

Az Önkormányzat magatartásával álláspontunk szerint megtévesztette és tévedésben tartotta a Társaságot, hiszen az ingatlan állapotáról részletes felvilágosítást nem adott, amely egyébként törvényi kötelezettsége lett volna, és amellyel egyébként Vevő felé szavatossággal tartozik. (Ptk. 369-370. §)

A Társaság álláspontja szerint, akkor került abba a helyzetbe, hogy az ingatlan valós állapotáról tudomást szerezzen, amikor lehetősége volt arra, hogy a képviselőjében eljáró [REDACTED] megbízta a [REDACTED] az ismételt vizsgálatok elvégzésével.

Az elsőfokú Bíróság álláspontja szerint, a Társaság a saját mulasztása miatt nem végezte el a vizsgálatokat időben.

Álláspontunk szerint ennek nem a társaság mulasztása az oka, hanem a sajátos körülmények, melyek a Társaság szándékától függetlenek.

Egyrészt nem volt olyan ok, hogy Felperes feltételezze, hogy az ingatlan jelentősebben szennyezett, mint egy lokátoros laktanya, azt meg különösen nem feltételezhette, hogy az ingatlan egyébként mindennemű használatra alkalmatlan.

Másrészt az önhiba megítélésénél nem elhanyagolható tény az sem, hogy az ingatlan használhatatlan, így annak használatából bevétele a társaságnak nem származhat. A társaság egyébként ezen ingatlan hasznosítására alakult. Az eredeti célja sajnos nem valósult meg, nem tudta az ingatlant a kívánt célra hasznosítani. A SILMO Kft. működésének anyagi forrása kizárólag tagi kölcsön. Az ingatlan „H” jelű ingatlanként való besorolása miatt még csak nem is hasznosítható. **A társaság tehát korábban nem volt abban a helyzetben, hogy ezeket a nagy értékű vizsgálatokat önmaga elvégeztesse bevételi források hiányában.**

Érthetetlennek és alaptalannak tartotta a Társaság az első fokon eljáró Törvényszéknek azt az álláspontját, miszerint kimondták, hogy az opció jogosultja az opciós nyilatkozat megtételekor már tudott arról a tényről, amelyre a megtámadást alapította, hiszen a szerződés létrehozása mellett döntött.

Az opció jogosultja arról tudott az opció lehívásakor, hogy van környezeti kár. Ezt a tényt soha nem is vitatta a Társaság. **Arról azonban nem tudott és nem is tudhatott, hogy ez a kár lényegesen nagyobb az elvárhatónál, sőt nem is feltételezhette, hogy az ingatlan a környezeti kár miatt használhatatlan, mivel a mért értékek miatt egy ottani életvitel az élő szervezetekre egészségügyileg káros. Ezen tények csak 2015. augusztusában juthattak tudomására.**

Sérelmezte a Társaság azt is, hogy az általa megnevezett, és a perújítás kérdésében lényeges információkat szolgáltatható [REDACTED] meghallgatásra a T. Törvényszék nem tartott igényt. Tanú arra tudott volna nyilatkozni, hogy a 2015-ben elkészített szakvélemény valóban lényeges, új elemeket tartalmaz az ügy megítélése szempontjából, amelyeket azonban az alapügyben eljáró bíróság nem ismert, nem ismerhetett meg. Így nyilatkozni tudott volna arra, hogy az ingatlan valóban egészségügyileg káros anyagoktól szennyezett, amelyek a használatot jelentősen befolyásolják, valamint arra is, hogy mi az oka ezen adateltéréseknek a 2006-os vizsgálatához képest.

Ez utóbbi kérdést azért is tartotta volna lényegesnek a Társaság, mivel a másodfokon eljáró Győri Ítéltábla végzése kimondta, hogy „a pusztán a szennyezettség aktuális mértékét alátámasztó új szakvélemény a kereset elutasításának okát nem küszöböli ki.” Álláspontunk szerint a tanulmány készítői nem erre a megállapításra jutottak. **A SILMO Kft. véleménye szerint a szennyezettség aktuális mértéke igazolja, hogy a szennyezettség a területen a megvásárlás időpontjában jóval magasabb volt az ismertnél, illetve az elvárhatónál, amely azokból az adatokból volt megállapítható, amelyet a Társaság az opció lehívásakor megismerhetett.**

A területen a megvásárlás óta további szennyezési tevékenység nem történhetett. Ott azóta katonai tevékenység nem volt. A szennyezettség mostani mértéke – tekintettel arra, hogy a biológiai, kémiai anyagok idővel lebomlanak egyéb külső emberi behatás nélkül –

álláspontunk szerint inkább azt igazolják, hogy a mostani aktuálisan mért mértékűnél is nagyobb volt a terület szennyezettsége a megvásárlása idején.

Amennyiben tanúmeghallgatásra kerülhetett volna sort, az ezt körülményt tisztázhatta volna.

A másodfokon eljáró Győri Ítéltábla, sajnos a fentiek szerint osztotta a Törvényszék megállapításait.

A SILMO Kft. véleménye szerint az ítéletek nem csak jogilag tévesen megítéltek, de az Alaptörvény alábbi rendelkezéseibe ütköznek:

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) és (7) bekezdése kimondja:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az Alaptörvény 28. Cikk kimondja:

28. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Abtv. 28. § (1) Az Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja.

(2) Az Alkotmánybíróság a 26. § alapján indítványozott eljárásban a bírói döntés alkotmányosságát is vizsgálhatja.

„(9) 3.1. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) és (7) bekezdéseiben elismert tisztességes eljáráshoz fűződő jogának, valamint jogorvoslati jogának sérelmét a bizonyítékok mérlegelésének okszerűtlenségére, valamint a Kúria indoklásának hiányaira alapítja. Megállapítható, hogy az alkotmányjogi panaszban megjelölt e kérdést az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III.1) AB határozatában alapvető alkotmányjogi jelentőségű alkotmányjogi kérdésként értékelte (7/2013. (III.1.) AB határozat, Indoklás (21)). E határozatának indoklásában az Alkotmánybíróság egyfelől kimondta, hogy az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményrendszere elismeri az indokolt bírói döntéshez fűződő alapvető jogot is, amelynek minimális elvárása, hogy a bíróságok az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően az ügyben szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit, kérelmeit kellő alapossággal megvizsgálják, és ennek

értékeléséről határozatukban számot is adjanak. (erről lásd 7/2013.1) AB határozat, Indoklás (33)-(34))” – 3108/2015. (VI.9.) AB végzés

Tárgybani ügyben nem volt bizonyításra lehetősége a SILMO Kft.-nek. Az eljáró bíróságok így a szakmailag jól, bár nem köznapi nyelven megfogalmazott dokumentációt nem megfelelően értékelték és értelmezték, annak megértéséhez a meghallgatni kért szakértő tanú segítségét igénybe nem vették. **Ezzel álláspontunk szerint csorbult a SILMO Kft-nek az a joga, hogy a perújítási – mint rendkívüli jogorvoslati - lehetőséget igénybe vehesse.**

Álláspontunk szerint megállapítható, hogy jelen panaszban megjelölt kérdéseket az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III.1.) AB határozatában alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdésként értékelte.

A bírói hatalom nem korlátlan, kifejezett alkotmányos korlátja a törvénynek való alávetettség. Ebből pedig az következik, hogy a bíróságok nem írhatják felül vagy egészíthetik ki a jogszabályokat, akkor sem, ha azok alkalmazása, a megítélésük alapján nem vezet kívánatos eredményhez. Jelen ügyben a bíróságok által kialakított jogértelmezés sérti a tisztességes eljáráshoz fűződő jogot és a jogorvoslathoz való jog alkotmányos tartalmát.

Az Abtv. 27. § a) és b) pontjában és a 30. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak.

A fentiekre tekintettel a SILMO Ingatlanfejlesztési Kft. kéri a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Győri Ítéltábla Gpkf.IV.25.064.2016/3. számú másodfokú végzésének, valamint az annak alapjául szolgáló Győri Törvényszék G.20.689/2015/4. számú ügyben hozott I. számú végzésének Alaptörvény ellenességét megállapítani és a döntéseket megsemmisíteni szíveskedjenek.

Jelezzük a T. Alkotmánybíróságnak, hogy jelen alkotmányjogi panasszal egyidejűleg felülvizsgálati kérelmet is nyújt be a Társaság a Kúria elbírálását kérve a döntések jogszabálysértő rendelkezései miatt.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 2011. Évi CLI. törvény 27. §-ban konkretizált hatáskör alapozza meg.

A SILMO Kft. mellékletként csatolja az ügyvédi meghatalmazást, valamint a konkrét ügyben született első- és másodfokú ítéleteket.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése és az 57. § (1a) bekezdése alapján a SILMO Kft. nyilatkozik, hogy az adatai nyilvánosságra hozatalához hozzájárul.

Az Alkotmánybírósági eljárás illetékmentes az Abtv. 54. §-a alapján.

Mosonmagyaróvár, 2016. április 15.

